

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

Žalobkyně ad a): J. O. Ž., narozená dne X
bytem X

Žalobkyně ad b): nezl. M. Ž., narozená dne X
bytem X
obě zastoupené Mgr. Martinem Elgerem, advokátem,
se sídlem Vodičkova 699/30 110 00 Praha 1

proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 7. 2021, č. j. MV-89069-3/SO-2021,

takto:

- I. Žaloba žalobkyně ad a) se odmítá.
- II. Žaloba žalobkyně ad b) se zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se u Městského soudu v Praze domáhají svou žalobou zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byl zamítnut rozklad proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 9. 4. 2021, č. j. MV-13814-8/VS-2020 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla podle § 51 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) z důvodu § 13 odst. 1, 2 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky (dále jen „zákon o státním občanství“) zamítnuta žádost žalobkyň o udělení státního občanství České republiky.
2. *V prvním žalobním bodu* namítají žalobkyně nesprávné doručování prvostupňového rozhodnutí jejich zástupci, a to z důvodu, že plná moc byla zástupci udělena pouze k jednotlivému úkonu (a to k nahlédnutí do spisového materiálu a k vyjádření ve věci). Žalobkyně dále tvrdí, že prvostupňové rozhodnutí mělo být doručeno výhradně žalobkyni ad a).
3. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně namítají nekonkrétnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kterou spatřuje zejména v tom, že v napadeném rozhodnutí podle ní nebyly konkretizovány skutečnosti, na základě kterých by žalobkyně mohla ohrožovat bezpečnost České republiky, jeho svrchovanost, územní celistvost, demokratické základy, životy, zdraví nebo majetkové hodnoty. Žalobkyně ad a) si není tohoto jednání vědoma a své tvrzení dokládá popisem spořádaného života na území České republiky.
4. *Ve třetím žalobním bodu* namítá žalobkyně ad a), že nezletilá žalobkyně ad b) je plně integrovaná do společnosti v České republice a zamítnutí její žádosti o udělení státního občanství a následného zamítnutí rozkladu bylo odůvodněno pouze tím, že její matce nebylo státní občanství uděleno. Tímto postupem žalovaný dostal nezletilou žalobkyni do druhořadého postavení vůči jejím vrstevníkům, kterým státní občanství České republiky bylo uděleno.
5. Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 3. 11. 2021 odmítá veškeré žalobní námitky a dodává, že většina námitek byla uvedena již v podaném rozkladu a v žalobě jsou tyto námitky pouze částečně rozvedeny. Žalovaný nadále poukazuje na své odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž se dle jeho názoru řádně vypořádal se všemi argumenty žalobkyň.
6. K argumentu znevýhodnění nezletilé žalobkyně žalovaný uvádí, že nezletilým dětem je státní občanství České republiky samostatně udělováno jen v ojedinělých případech, které jsou svými skutkovými okolnostmi velmi specifické. Dle žalovaného bylo postupováno v souladu se zásadou zachování jednotného státního občanství v rodině, a tudíž bylo rozhodnuto v souladu se zásadou legitimního očekávání, jež je zakotvena v § 2 odst. 4 správního řádu.
7. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobkyně ani žalovaný ve stanovené lhůtě nevyjádřili nesouhlas s tímto postupem soudu (§ 51 zákona s.ř.s.).
8. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
9. Městský soud v Praze posoudil věc takto:

10. Podle § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky *Státní občanství České republiky lze udělit, pokud je žadatel integrován do společnosti v České republice, zejména pokud jde o integraci z hlediska rodinného, pracovního, nebo sociálního, a splňuje ostatní podmínky stanovené v § 14.*
11. Podle § 13 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky *Státní občanství České republiky nelze udělit žadateli, který ohrožuje bezpečnost státu, jeho svrchovanost a územní celistvost, demokratické základy, životy, zdraví, nebo majetkové hodnoty.*
12. Podle § 22 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky *K žádosti o udělení státního občanství České republiky, kterou podal žadatel starší 15 let, si ministerstvo vyžádá stanoviska Policie České republiky a zpravodajských služeb České republiky; tato stanoviska se nestávají součástí spisu, pokud obsahují utajované informace. V případě, že v řízení vyjde na základě stanoviska Policie České republiky nebo zpravodajské služby, které obsahuje utajované informace, najevo, že žadatel ohrožuje bezpečnost státu, jeho svrchovanost a územní celistvost, demokratické základy, životy, zdraví, nebo majetkové hodnoty, v odůvodnění rozhodnutí se pouze uvede, že k zamítnutí žádosti došlo z důvodu ohrožení bezpečnosti státu.*
13. Podle § 26 zákona o státním občanství České republiky *Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 22 odst. 3 je vyloučeno z přezkoumání soudem.*
14. Ve vztahu k žalobkyni ad a) soud uvádí, že žalobu je nutné odmítnout za základě toho, že napadené rozhodnutí je dle § 26 zákona o státním občanství České republiky vyloučeno ze soudního přezkumu. Jak vyplývá ze správního spisu, důvodem pro zamítnutí žádosti v prvostupňovém rozhodnutí byla skutečnost, že stanoviska bezpečnostních zdrojů obsahují informace, dle kterých žalobkyně ohrožuje bezpečnost České republiky. Tyto informace ovšem podléhají utajení a v souladu s § 22 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky se tak nestávají součástí spisu. Na základě § 70 písm. f) s. ř. s. se v této věci jedná o kompetenční výlukou způsobenou výše zmíněným zvláštním zákonem a soud tudíž nemůže ve věci meritorně rozhodnout.
15. Soud taktéž považuje za vhodné poukázat na nálezy Ústavního soudu ze dne 19. 10. 2021 sp. zn. III. ÚS 2116/21: „Z napadeného rozhodnutí ministra vnitra plyne, že důvodem, pro který nelze připustit, aby stěžovatelka měla možnost se seznámit se stanovisky bezpečnostních služeb obsahujících utajované informace, je okolnost, že by uvedení takových informací „mělo za následek prozrazení utajovaných informací“. K prozrazení utajovaných informací však pojmově vůbec nemůže dojít, jsou-li tyto informace stěžovatelce známy, jsou veřejně dostupné a úkolem ministerstva je proto „pouze“ posoudit jejich relevanci ve vztahu k žádosti stěžovatelky o udělení státního občanství. Podle Ústavního soudu má mít stěžovatelka následně možnost na toto hodnocení reagovat, a pokud s rozhodnutím nesouhlasí, pokusit se v rozkladu správní orgán argumentačně přesvědčit o tom, že její žádosti mělo být vyhověno.“ a nálezy Ústavního soudu ze dne 2. 7. 2019 sp. zn. Pl. ÚS 39/17, který se zabýval konformitou § 26 zákona o státním občanství České republiky, a kde Ústavní soud shledal, že zmíněné ustanovení není rozporné ani s principem demokratického právního státu ve smyslu čl. 1 odst. 1 Ústavy. Pro úplnost lze odkázat i na judikaturu Nejvyššího správního soudu např. rozsudek ze dne 29. 6. 2022, č. j. 10 As 311/2020-30.
16. Z důvodu procesní ekonomie se soud dalšími žalobními body již nezabýval.
17. Ve vztahu k žalobkyni ad b) soud přisvědčuje žalovanému, který v rámci rozhodovací praxe správně přihlédl k zásadě zachování jednotného státního občanství v rodině a zároveň bylo rozhodnuto v souladu se zásadou legitimního očekávání zakotvené v § 2 odst. 4 správního řádu. Soud zároveň poznamenává, že z důvodu neudělení občanství matce

nezletilé, nelze považovat integraci z hlediska rodinného za završenou, a tudíž žalovaný rozhodl správně. Námitku žalobkyně, že tímto postupem žalovaný dostal nezletilou žalobkyni do druhořadého postavení vůči jejím vrstevníkům, soud považuje za lichou z důvodu nedostatečného odůvodnění ze strany žalobkyně. Soud zároveň poznamenává, že nezletilá žalobkyně nebyla na svých právech nijak zkrácena, jelikož veškerý rozhodovací proces se odehrál, jak již bylo zmíněno výše, v souladu se zásadou legitimního očekávání.

18. V prvním výroku soud odmítl žalobu žalobkyně ad a) z důvodu kompetenční výluky na základě § 26 ve spojení s 22 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky. Jedná se o věc vyloučenou z přezkumu a soud tudíž nemůže věc přezkoumat a meritorně rozhodnout.
19. Ve druhém výroku ve věci nezletilé žalované soud žalobu zamítl zejména z důvodů nezavršené integrace z hlediska rodinného a z důvodu dodržení zásady jednotného občanství rodiny v souladu s konstantní soudní judikaturou. Na základě shora uvedeného tak Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako zamítl. Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud o věci samé bez nařízení ústního jednání.
20. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalovaná, avšak žalované v řízení žádné náklady nad rámec jejich běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. února 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu